

ἔναιι ὑπερβολικὴ
ξέστη.

Εὐρίσκω τὴν φύσιν
χαριεστέραν τὴν ἄ-
νοιξιν.

Τὸ φθινόπωρον ἔχει
ώσαυτως τὰ θέλυγη-
τρά του.

Εἶναι ή ὥρα τῶν ὀ-
πωρικῶν.

Ναὶ, πλὴν αἱ ἡμέραι
ἔναιι ἦδη πολλὰ μι-
κραὶ τὸ φθινόπω-
ρον.

Η ἵδεα δτὶ εἶναι τό-
σον συμὰ τοῦ χει-
μῶνος μὲ κάμει νὰ
δυσαρεσῷ τὸ φθινό-
πωρον.

Καθόλου δὲν ἀγα-
πῶ τὸν χειμῶνα.

Τὸν χειμῶνα ὅλα
χαυνόνωνται, καὶ αἱ
ἡμέραι εἶναι πολλὰ
πληκτικαῖ.

Άλήθεα πλὴν τὸ
βράδυ ἀμπορεῖ τις
νὰ υπάγῃ εἰς τὸ
θέατρον.

ва голѣма горячи-
на.

Намирамъ естество-то
по-приятно на про-
лѣтъ.

Есень-та има сѫще
тѣй веселбы-ты си.

Врѣмѧ е на овоция-
та.

Истина, понеже дни-
ти сѫ много малки
есень-та.

Мысль-та, че е толко-
ва близо зима-та пра-
ви ми да негодоваѭ
есень-та.

Съвѣтмъ не обичамъ
зима-та.

Прѣзъ зимѣ-тѣ всичко
са слошива и дни-ти
сѫ много несносни.

Наистина; обаче вечеръ
може нѣкои да иде
на театро (позорище).